Lähteen äärellä

Talvi 26-27

Salon helluntaiseurakunnan tiedotuslehti

Etsi rauhaa ja hyvinvointia

Eero Ketola

Vanhan testamentin profeetta Jeremia lähetti kirjeen Jerusalemista Babyloniassa pakkosiirtolaisuudessa oleville israelilaisille. ***”Toimikaa sen kaupungin parhaaksi, johon minä olen teidät siirtänyt. Rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen menestys on teidänkin menestyksenne”.*** **(Jeremia 29: 7)**

Seurakunta elää keskellä yhteiskunnallisia muutoksia ja kansalaisten arkea. Sadan vuoden aikana maatalousvaltainen yhteiskunta on muuttunut. Lapsena kotikunnassani Perniössä lähes jokaisessa maaseudun talossa oli lehmiä. Tienvieren maitolavoille tuotiin hopeanharmaat maitotonkat odottamaan kuljetusta meijeriin. Lavat olivat myös nuorison kokoontumispaikkoja.

Muutos on ollut nopeaa. Digitaalinen vallankumous on tuonut tullessaan internetin ja älypuhelimet. Tekoälyn käyttö lisääntyy voimakkaasti.

Yhteiset kokoontumiset, rukous ja lähimmäisten auttaminen ovat muuttumaton, luovuttamaton osa kristityn elämää. *”Toimikaa sen kaupungin parhaaksi, johon minä olen teidät siirtänyt. Rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen menestys on teidänkin menestyksenne”.*

Israelilaisilla elämä pakosiirtolaisuudessa ei ollut onnellista. Ajasta on kuvaus Psalmissa 137: *”Virtojen varsilla Babyloniassa me istuimme ja itkimme”.* Jumala lupasi heille epävarmuuden ja tummien varjojen keskellä kuitenkin tulevaisuuden ja toivon kehottaen heitä elämään ajassa ja rukoilemaan. Hyvinvointi ei ole yksinomaan taloudellista vaan myös henkistä ja hengellistä hyvinvointia.

Kristityn päämäärä on taivas, mutta se ei merkitse vastuun välttämistä tai huoletonta elämää. *”Toimikaa sen kaupungin parhaaksi ja rukoilkaa sen puolesta”* on kehotus, joka ohjaa kristityn elämää ja ajattelua. Jeremian kehotus tavoittaa vastaavuuden apostoli Paavalin Timoteukselle lähettämässä kirjeessä: *”Kehotan ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, jotta saisimme viettää tyyntä ja rauhallista elämää, kaikin tavoin hurskaasti ja arvokkaasti”.*

Yhteiskunta muuttuu nopeasti, kielelliset ilmaisut vaihtuvat, tapakulttuuri muuttuu, mutta Jumalan sanan ohjaama seurakunta pysyy ja tekee jokaisen jäsenensä kautta työtä, jotta kaikilla ihmisillä olisi mahdollisuus kuulla sanoma Jeesuksesta.

Seurakunnan 60- vuotisjuhlassa vuonna 1987 seurakunnan saarnaaja Mauno Viinikkala totesi realistisesti: - Olosuhteet ja ihmisten suhtautuminen ovat muuttuneet 60 vuoden takaisia oloja helpommiksi. Vielä on kuitenkin tiiviin työnteon aika, joten tässäkään juhlassa ei sen kummemmin kunniamerkkejä jaeta.

Soitin syyskuussa vuonna 2007 seurakuntamme 80- vuotisjuhlan aattona vuosien 1932 - 1935 aikana seurakunnan saarnaajana toimineelle Uuno Paloselle. Hän oli täyttänyt juuri 95 vuotta. Hän vastasi: - Täytin juuri 95 vuotta. Muistan Salon hyvin. Olin saarnaaja, pyhäkoulunopettaja, kuoronjohtaja, soitin urkuharmonilla ja olin ompeluseurassa. Haluan lähettää terveiset seurakunnalle. *”Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti”.*

Seurakuntamme aloittaa toimintansa satavuotisjuhlavuoden. Juhlavuotta vietetään kiittäen Jumalan suuresta armosta ja rakkaudesta. Jokainen seurakuntalainen on tervetullut toteuttamaan ja juhlistamaan juhlavuotta.

Rukoillaan, että juhlavuosi olisi mielenkiintoinen, rohkaiseva, yhdistävä ja jokainen voisi iloiten käyttää niitä lahjoja, joita Jumala on suonut yhteiseksi hyödyksi.

”Rakastakaa toisianne kuin sisarukset ja kilpailkaa siitä, kuka kunnioittaa toista eniten”. (Roomalaiskirje 12:10 UT2020)

Työmme jatkuu toinen toistemme kunnioittamisessa ja evankeliumia tarjolla pitäen. Seurakunnalla on tulevaisuuden ja toivon sanoma. *”Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti”.*

Jumalan valinta perustuu armoon

Elämme aikaa joulun ja uuden alkavan vuoden taitteessa. Tähän vuodenaikaan annetaan ja saadaan lahjoja. Kurottaudutaan uutta armon aloittamaa vuotta kohti ja rukoillaan Jumalan suojelua ja johdatusta itsellemme, perheillemme, maallemme ja globaalisti. ”Herran silmät tarkkailevat koko maata vahvistaakseen niitä, jotka ehyellä sydämellä ovat antautuneet hänelle” (2. Aik. 16: 9).

Niin kuin meidänkin kohdallamme, myös Raamatun Marian tapauksessa Jumalan valinta perustui armoon, ei ansioihin. Tätä vahvistaa seuraavat enkelin sanat: *”Terve armoitettu! Herra olkoon kanssasi!”* (Luuk. 1: 28). Miltähän sinusta tuntuisi kuulla nämä samat sanat tämän vuoden pimeimmän ajan keskellä?

Jumala ei tarkoittanut, että Mariasta itsestään tulisi jotenkin mahtava, vaan enkeli ilmoitti syntyvästä Jeesus-lapsesta, että ”Hän on oleva suuri, häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi … eikä hänen valtakunnallaan ole loppua” (Luuk. 1: 32-33). Maria sai ainutlaatuisen tehtävän. Hän otti lahjan vastaan sellaisena kuin Jumala sitä hänelle tarjosi.

Marian keho mahdollisti Jeesuksen syntymisen ihmiseksi. Kohtu on tila, jossa tehdään tilaa toiselle syntyä tai toiselle kukoistaa. Se on paikka, jossa joku voi syntyä. On tärkeä antaa tila toiselle olla olemassa ja loistaa kutsumuksessaan. Raamatussa puhutaan Jumalasta, joka synnyttää ja luo uudeksi. ”Minä olen ollut vaiti ikiajoista asti, olen ollut hiljaa ja hillinnyt itseni. Mutta nyt minä huudan kuin synnyttäjä, puhallan ja puuskutan” (Jes. 42: 14). Meille on tärkeää ja iloitsemme, että seurakunnassamme mahdollisimman monet saavat käyttää lahjojaan ja kukoistaa.

”Jos siis minä, teidän Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, tekin olette velvolliset pesemään toistenne jalat. Minä olen antanut teille esikuvan, että tekisitte niin kuin minä olen tehnyt teille” (Joh. 13: 14-15). Kristus pesi puhtaaksi, ravitsi ja silitti *”saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa ja ryppyä”* (Ef. 5: 27). Ne olivat tuohon aikaan naisten töitä. Äidillisyys, hoivaaminen, paimenuus; olla herkkä toisten tarpeille, kuvastaa Kristuksen rakkautta. Olemme tottuneet kuulemaan ehtoollisjumalanpalveluksissa ensimmäisestä korinttilaiskirjeestä Jeesuksen sanat ”Tämä on minun ruumiini, sinun edestäsi murrettu”. Meille tämä puhuu, että nainen ymmärtää, kun synnytyksessä repeää. Kristus, joka on ristinpuulla kantanut kaiken kipumme, ymmärtää tuskamme.

Nuori Maria ei näyttänyt pahemmin säikähtävät erikoislaatuista tehtäväänsä. Jumala armossaan valitsi hänet. Vaikuttaa siltä, että Maria oli jo aiemmin tehnyt vakaan päätöksen palvella Herraa koko sydämestään. Tämän joulun ja uuden vuoden vaihteessa olemme valinnan edessä. Elämmekö itselle, vai vastaammeko Herralle Marian tavoin: *”Katso tässä minä olen, lähetä minut”?*

Rauhallista joulua ja alkavaa vuotta 2027!

Annukka ja Tommi Suonpää

Näemme vain osan – Jumala näkee kokonaisuuden

Tuula Suominen

Ensimmäisen korinttilaiskirjeen 13. luku tunnetaan rakkauden lukuna. Paavali kirjoittaa:”Kun olin lapsi, minä puhuin kuin lapsi, ajattelin kuin lapsi, päättelin kuin lapsi. Kun minusta tuli mies, jätin sen, mikä kuuluu lapsuuteen.” (1. Kor. 13:11)

Sanat eivät kuvaa vain aikuiseksi kasvamista. Paavali puhuu siitä, kuinka rajallisesti me ihmiset ymmärrämme Jumalaa, elämää ja toisiamme. Korintin seurakunnassa oli jakautumista, kilpailua ja kiistaa hengellisten lahjojen merkityksestä. Paavali muistutti, että ilman rakkautta hieno puhe, tieto ja suuret lahjat menettävät merkityksensä (1. Kor. 13:1–3).

Lapsen tapa nähdä maailma ei ole väärä, vaan keskeneräinen. Lapsi ymmärtää sen verran kuin siinä hetkessä voi. Samoin katsomme elämää rajallisesta näkökulmastamme. Kysymme, miksi jotakin tapahtui, miksi rukoukseen ei tullut toivottua vastausta tai miksi hyvä ihminen joutuu kärsimään. Joskus ymmärrys kasvaa myöhemmin, joskus vastausta ei löydy.

Paavali muistuttaa: *”Tietämisemme on näet vajavaista”* (1. Kor. 13:9).

Paavali kuvaa tätä antiikin peilillä: *”Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin.”* (1. Kor. 13:12)

Tuon ajan kiillotetusta metallista tehty peili näytti tunnistettavan mutta epätarkan kuvan. Sellainen on myös näkymämme elämästä. Näemme Jumalan hyvyyden välähdyksiä, koemme armoa ja tunnemme Jumalan kantavan. Silti paljon jää sumuiseksi.

Kristillinen toivo on siinä, ettei tämänhetkinen näkymä ole koko kertomus. Usko ei tarkoita, että kaikki pitäisi osata selittää. Se alkaa usein kohdasta, jossa oma ymmärrys loppuu: en ymmärrä, mutta luotan. Hengellinen kypsyys ei ole kaikkitietävyyttä, vaan nöyryyttä tunnustaa oman tietonsa rajat ja turvautua Jumalaan.

Siksi lapsen ja peilin kuvat kuuluvat juuri rakkauden lukuun. Meidän ei tarvitse ymmärtää toisesta ihmisestä kaikkea voidaksemme rakastaa häntä. Paavalin kuvaama rakkaus on hyvin käytännöllistä: *”Rakkaus on kärsivällinen, rakkaus on lempeä.”* Se ei etsi omaa etuaan eikä muistele kärsimäänsä pahaa (1. Kor. 13:4–5).

Rakkaus näkyy kuuntelemisena, anteeksi pyytämisenä ja anteeksi antamisena. Se on toisen keskeneräisyyden kestämistä ja rinnalle jäämistä silloin, kun oikeita sanoja ei löydy.

Myös käsityksemme toisista on vajavainen. Emme tunne heidän koko elämäänsä, taistelujaan tai sydäntään niin kuin Jumala tuntee. Siksi meidän on varottava tuomitsemasta. Mitä vähemmän täydellisesti näemme, sitä enemmän tarvitsemme rakkautta.

Kristillisen kypsyyden tärkein kysymys ei ehkä olekaan, kuinka vakuuttavasti puhun Jumalasta tai kuinka paljon tiedän. Tärkeämpää on: olenko oppinut rakastamaan? Olenko tullut armollisemmaksi? Osaanko kuunnella ja kohdata ihmisen, joka ajattelee toisin?

Paavalin viesti on: tämän päivän näkymä ei ole koko kuva. Nyt näemme vain osan, mutta Jumala näkee kokonaisuuden. Siksi Paavali päättää rakkauden luvun: *”Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus.”* (1. Kor. 13:13)

Uskoa tarvitaan, kun emme näe. Toivoa tarvitaan, kun emme tiedä, mitä huominen tuo. Ja rakkautta tarvitaan, jotta voimme kulkea tämän keskeneräisen elämän läpi yhdessä.

Suurin niistä on rakkaus.

Paavalin aikana kuvastin oli kiillotetusta metallista, yleensä prossista tehty peili. ”Peili” heijasti kuvan vaillinaisesti. Kuvan kuvastin on Kreikassa, Korintin museossa.

Evankelista Sinikka Opas muistelee

Evankelistat Sinikka Lähtinen (nyk. Opas) ja Inkeri Karppi. Matkaa tehtiin Karpin Fiat 600:lla, joka oli tuohon aikaan varsin yleinen auto evankelistoilla ja saarnaajilla. Auton varhaisissa malleissa oli kaappariovet. - Pieni auto, mutta lämpeni nopeasti, sanoi Sinikka.

Sinikka Opas

Sinikka Opas toimi evankelistana vuosina 1956 – 1964. Matkat suuntautuivat yli viidellekymmenelle paikkakunnalle Suomessa. Matkat ulottuivat Salosta pohjoiseen Itä- ja Länsi- Lappiin saakka.

Talvella tilaisuudet olivat kodeissa, kesällä teltoissa. Matkat olivat tosinaan pelottavia. Hevosella mentiin järven jäällä. Silloin nostettiin järvestä jääkuutioita, joita tarvittiin maidon kylmänä pitämiseen. Jäällä liikkuminen pimeään aikaan oli vaarallista. ” Ei hevonen meitä sulaan vie tokaisi ajuri” evankelistoille. Meltauksessa soudettiin veneellä yli vuolaana virtaavan joen. Toisinaan rannan asukas sanoi: ”Nyt ei voi mennä veneellä yli. Suppua huilaa vedessä”. Tämä tarkoitti: ” ”virtaava vesi kuljettaa jääsohjoa”.

Sodan jälkeen herätys voimistui Suomessa. Helluntailaisiksi nimetyt ”villitsivät” kyliä, kysellen koteja avaamaan ovensa hengellisiä kokousta varten. Pieni uskovien joukko oli innokkaita. He tahtoivat kertoa muutoksesta, jonka olivat itse todeksi kokeneet. Jeesuksen sovitustyö ristillä, oli kaikille tarjolla. Synnit anteeksi saaneena, sydän Jeesuksen verellä puhtaaksi pestynä. Jumalan lapseksi syntyminen oli todeksi koettavissa. Nykyään melkein unohdetuksi tulleet laulut, kitaroiden säestyksellä avasivat kuulijoiden sydämet janoamaan Jumalan sanan julistusta. Totta, Jumala vastaa sanansa Pyhän Henkensä voitelulla. Uskovien pieni joukko sai lisää opetuslapsia. Niin alkoi syntyä seurakuntia.

Kotimmekin ovi avautui kokouksien pitoa varten. Vuonna 1953, maaliskuun 15 päivän iltana, kokouksen jälkeen, saimme perheenä kohdata Vapahtajamme. Kuitenkin yksilöinä. Isä, äiti, kolme vanhinta tytärtä. Olin itse silloin 12-vuotias. Elämä muuttui.

Sinikka Paimion Raamattuopistolla vuonna 1957. Sinikka toiseksi viimeisessä rivissä, kolmas vasemmalta. Edessä opiston johtaja Toivo Heikkinen. Hänen oikealla puolellaan Niilo Heimonen ja Sulo Pärssinen. Vasemmalla eturivissä emäntä Anni Räsänen ja englannin kielen opettaja Saimi Puusniekka. Oikealla, toiseksi ylimmässä rivissä, kolmas oikealta on Valtter Luoto.

Silloisen tavan mukaan matkasaarnaajat ja evankelistat majoitettiin kodeissa. Ovi oli avoin myös tässä Jumalan työssä. Kotimme arkiseen aherrukseen kuului siis paljon Jumalan sanaa ja hengellisiä lauluja. Eräs naisevankelista oli kodissamme usein majoituksessa. Hän tarvitsi lauluapua matkoilleen ympäri Suomea jo perustettuihin seurakuntiin tai rukouspiireihin. Hän pyysi minua ensimmäiseksi avukseen Polvijärvelle.

Taitamattomana, paljon Jumalan apua tarvitsevana lähdin evankelistaksi vuonna 1956. Näin Jumala antoi minulle seitsemän vuoden koulutuksen opinahjoineen. Sain nähdä ja oppia eri paikkakunnilla ahkeroivia uskovia. Herätyskokouksia pidettiin melkein joka ilta sekä sunnuntaisin kaksi kokousta. Telttakokouksien aikana sunnuntaisin oli kolme kokousta. Yhä muistelen, miten kodit olivat valmiita majoittamaan kaksi naisevankelistaa. Kaikkivaltias Jumalamme on kaiken nähnyt, Hän siunauksillaan hoitaa kaiken oikeuden mukaan, Ylistys ja kiitos Hänelle.

Kymmenien vuosien akana Vapahtajamme valtava siunaus on kasvattanut seurakuntia, jopa hienoine rukoushuoneineen, ettei enää kysellä kokouspaikkoja. Häväistystä ja pilkkaa kokenut pieni lauma on kasvanut. Nyt on taidot ja koulutus tuoneet niin suuren siunauksen, että meikäläistä ajatuttaa, tarvitaanko enää sitä aikoinani saatua Pyhän Hengen Voitelua ollenkaan?

Pienten alkujen päivät, ovat kokeneet suuren muutoksen. Kuitenkin samana pysyy Jumalan sana. Jeesus on tie ja totuus ja elämä, eikä kukaan tule Isän luokse kuin Jeesuksen kautta. Siksi nouskoon kiitos ja ylistys koko sydämestämme siitä, että olemme saaneet käydä Jumalan Sanan viitoittamaa tietä. Nyt lähestyessämme Raamatun ennustusten toteutumista kuin loppusuoralla. Jokainen on yksilönä vastuussa Jumalan edessä. Hän tietää ja näkee kaiken. Valtava todellisuus. Jeesuksen veri on yhä voimassa tuomaan avun, jokaiselle hänen apuaan tarvitsevalle. Tämä on pienen ihmisen historiikin osanen. Todeksi elettynä. Jeesukselle kiitos.

Tämän kirjan luin...

Pysäyttikö kirja sinut ajattelemaan tai rohkaisiko luettu kirja? Haluatko kertoa siitä ja suositella muille? Lähteen Äärellä -lehti julkaisee kiinnostavia ja ajankohtaisia kirja-arvioita.

Mauri Vilponen: Herätys Hebridien saarilla 1949 – 1952. Omakustanne.

Hebridien herätys oli sinnikkään rukoustaistelun tulos. Pääroolissa oli kaksi yli 80- vuotiasta sisarusta, Peggy ja Christine Smith. Peggy oli 84- vuotias ja sokea, Christinen (82 v.) keho oli niveltulehdusten runtelema. Seitsemän seurakunnan vastuuhenkilöä liittyi rukoukseen. He rukoilivat viikoittain koko yön tiistaisin ja perjantaisin. Vastuuhenkilöt kokoontuivat lähistöllä olleessa karjasuojassa sisarusten rukoillessa samaan aikaan pienessä mökissään.

Kuuden viikon ajan he huusivat Herran puoleen vedoten Raamattuun, Jesajan kirjan 44:3 ja Psalmi 24:3-5. Ennen herätystä sisarukset olivat pyytäneet evankelista Duncan Campbelliä järjestämään kymmenpäivän kokoussarjan saarilla Peggyn näyn perusteella ja kirkossa vallinnen äärimmäisen lakihenkisyyden tähden.

Samana päivänä evankelistan saavuttua alkoi herätys. Jumala otti tilanteen hallintaansa. Hän ”vuodatti vedet janoavaisen päälle ja virrat kuivan maan päälle”. Nälkä ja jano ilmeni Jumala läsnäolon tietoisuutena ja synninntuntona. Ihmisille tuli sisäinen tunne lähteä kirkkoon, vaikka oli lähes keskiyö. Kirkon ympärillä oli satoja ihmisiä. Toiset itkivät ojan reunoilla polvillaan voimakkaassa synninhädässä huutaen armoa Herralta. Suuri ihmisjoukko kerääntyi poliisiaseman ympärille tunnustamassa syntejään ja rikoksiaan.

Skotin gaelia sujuvasti puhuva Campbell piti jumalanpalveluksia viikkojen ajan täpötäydelle ja janoiselle kuulijakunnalle. Hänen ”kymmenen päivän vierailunsa” venyi kahteen vuoteen. Jumalan Henki oli saaren asukkaiden yllä voimakkaana kolmen vuoden ajan. Ihmeitä ja merkkejä tapahtui taivaalla ja maan päällä.

Mauri Vilponen on koonnut materiaalia tähän kirjaseen muun muassa Duncan Campbellin kirjasta ”The Price and Power of Revival”.

Kirja innosti minua rukoilemaan herätystä omalle paikkakunnalleni ja koko maalle. Mielestäni kirja on ennen kaikkea todistus Jumalan hyvyydestä ja Hänen halustaan kutsua meitä parannukseen ja ottamaan vastaan Hänen ylenpalttinen armonsa ja rakkautensa.

Tuula Holttinen

Hebridit ovat saariryhmä, joka sijaitsee Skotlannista länteen. Asukkaita on noin 21 000. Matkaa mantereelle on noin 55 kilometriä. Tärkeimpänä elinkeinona ovat kalastus, maanviljelys, lampaanhoito, turismi ja öljyteollisuus.

Tämän kirjan luin...

Pysäyttikö kirja sinut ajattelemaan tai rohkaisiko luettu kirja?
Haluatko kertoa siitä ja suositella muille? Lähteen Äärellä -lehti julkaisee
kiinnostavia ja ajankohtaisia kirja-arvioita.

Eric Yassir: Vihasta rakkauteen -Islamista sillanrakentajaksi. Avainmedia

Kirja kertoo muslimiperheen esikoispojasta. Hänestä koulutettiin jo pienestä pojasta alkaen kiihkomuslimia. Hän oppi vihaamaan erityisesti kristittyjä ja juutalaisia. Hän yritti jopa kavereidensa kanssa tappaa kristityn koulutoverinsa koska he pitivät tätä vääräuskoisena. Jumala kuitenkin puuttui tilanteeseen.

Yassirilla on vahva tuntemus islamista. Siksi hän pystyy nykyisin toimimaan avoimesti muslimien kanssa. Hän on hyvänä esimerkkinä siitä, miten Jumala kouluttaa ja johdattaa ihmistä. Jos Yassir ei olisi saanut niin vahvaa koulutusta islamista, hänen olisi nyt vaikeampi toimia muslimien parissa. Mutta Jumala oli valmistanut hänelle tien siihen, että hän voi toimia Jumalan lähettiläänä muslimien keskuudessa.

Kun Yassirin setä tuli uskoon, se oli Yassirille kova paikka. Hän vihastui ja rukoili, että setä kääntyisi takaisin muslimiksi. Kun tämä setä oli joutunut vankilaan uskonsa tähden, Yassirin toinen setä sairastui vakavasti. Tämä pani Yassirin miettimään tarkemmin kristinuskoa. Hän tulikin myöhemmin uskoon.

Jumala johdattaa ja ohjaa meitä, vaikka emme sitä aina ymmärrä. Jumalalla on myös huumorintajua. Kun Yassirin vaimo Maren kysyi Jumalalta, onko Yassir se oikea? Hän laittoi Jumalalle merkin. ”Jos Yassir lähettää hänelle kukkia, on hän se oikea.” Yassir lähetti hänelle kuivatetun kukkakimpun, koska hän asui silloin Keniassa ja Maren asui Saksassa.

Marenin edesmennyt äiti oli myös sanonut, että tulee vaikeuksia, jos otat tumman miehen. Mutta kuinkas kävikään? He saivat toisensa. Marenin isä hyväksyi Yassirin oikopäätä.

Tämä kirja kertoo minulle myös siitä, että Jumala hyväksyy meidät sellaisina kuin olemme. Sen vuoksi meidänkin tulee hyväksyä toisemme sellaisena, kun olemme.

Meillä on mahtava Taivaallinen Isä, joka pitää meistä huolen. Kaikessa epävarmuudessammekin Hän on meidän kanssamme ja johdattaa meitä. Luottakaamme Taivaan Isään. Hän antaa meille kaiken sen mitä tarvitsemme. Kirja lohdutti ja rohkaisi minua. Jumala kulkee kanssani joka päivä eikä hylkää minua.

Liisa Kalkku

Eeron haastattelussa

A-MEN. Voitto ja Viljami Kaivosoja. Oikealla Gershom Wewala .

Viljami, Gershom ja Voitto

Kuinka kauan olette soittaneet yhdessä?

Aloitimme tekemään musaa yhdessä kesällä 2025. Viljami ja Voitto ovat aloittaneet vuoden aikaisemmin. Viljami on DJ ja biittien tekijä ja Voitto ja Gershom räppää. Voitto on myös muutamaan biisiin tehnyt biitin.

Teettekö itse lauluja?

Teemme kaikki sanat itse, suurimman osan biiteistä tekee Viljami, mutta yksi on ostettu muualta ja Voitto on tehnyt pari. Viljami ja Voitto innostui ensin Immanuelin biiseistä ja Voitto räppäsi niitä paljon. Aloimme tekemään omia biisejä 2024 ja Gershomin kanssa aloimme tekemään yhteistä musiikkia 2025 kesällä. Julkaisimme 23.10 ensimmäisen singlemme: Father We Made It.

Missä olette esiintyneet?

Seurakunnan nuortenilloissa, Million month katutapahtumassa Helsingissä, Come Alive tapahtumassa Karjaalla, The Send katutapahtumassa Helsingissä ja studion Wild Fire Jameissa. Meillä on tulossa 12.12 keikka Lohjalla.

Milloin tulitte uskoon?

Viljami (16v.) *Tulen uskovaisesta perheestä ja annoin elämäni Jeesukselle jo tosi nuorena. Kävin kasteella 2025 kesällä fifteen- leirillä.*

Gershom (16 v.) *Tulen myös uskovaisesta perheestä ja seurakunnan yhteisö on ollut minulle tuttua jo pienestä asti, mutta itse en henkilökohtaisesti tuntenut Jumalaa vielä. Teini-ikäiseksi kasvaessa, elämässä vastaan tulleet haasteet ovat alkanut kyseenalaistamaan Jumalan läsnäoloa ja silloin aloin korottamaan Jeesuksen puoleen. Päätin antaa elämäni Jeesukselle ja kävin fifteenin sekä kasteella 2025 (15- vuotiaana) kesällä.*

Voitto (14 v.) *Olen uskovaisesta perheestä ja olen ollut mukana seurakunnan toimissa pienestä lähtien. Olen aina uskonut Jeesukseen ja Raamatun tapahtumiin, mutta olin lapsenuskossa.*

Vaikka olin antanut jo pienenä elämäni Jeesukselle, oma uskoni vahvistui, kun olin noin11-12- vuotias ja sain vahvan henkilökohtaisen uskon. Kävin kasteella 2025 syksyllä 13-vuotiaana.

Mitä tulevaisuuden suunnitelmia teillä on?

Meillä on vasta yksi biisi julkaistuna mutta lisää on tulossa.

Tarkoitus on tehdä paljon keikkoja ja julkaista musaa ja tehdä Jumalalle työtä.

Minkälaista palautetta olette saaneet?

Esiintymisemme on saanut hyvää palautetta kaiken ikäisiltä.

Mikä on ryhmänne nimi?

A-MEN

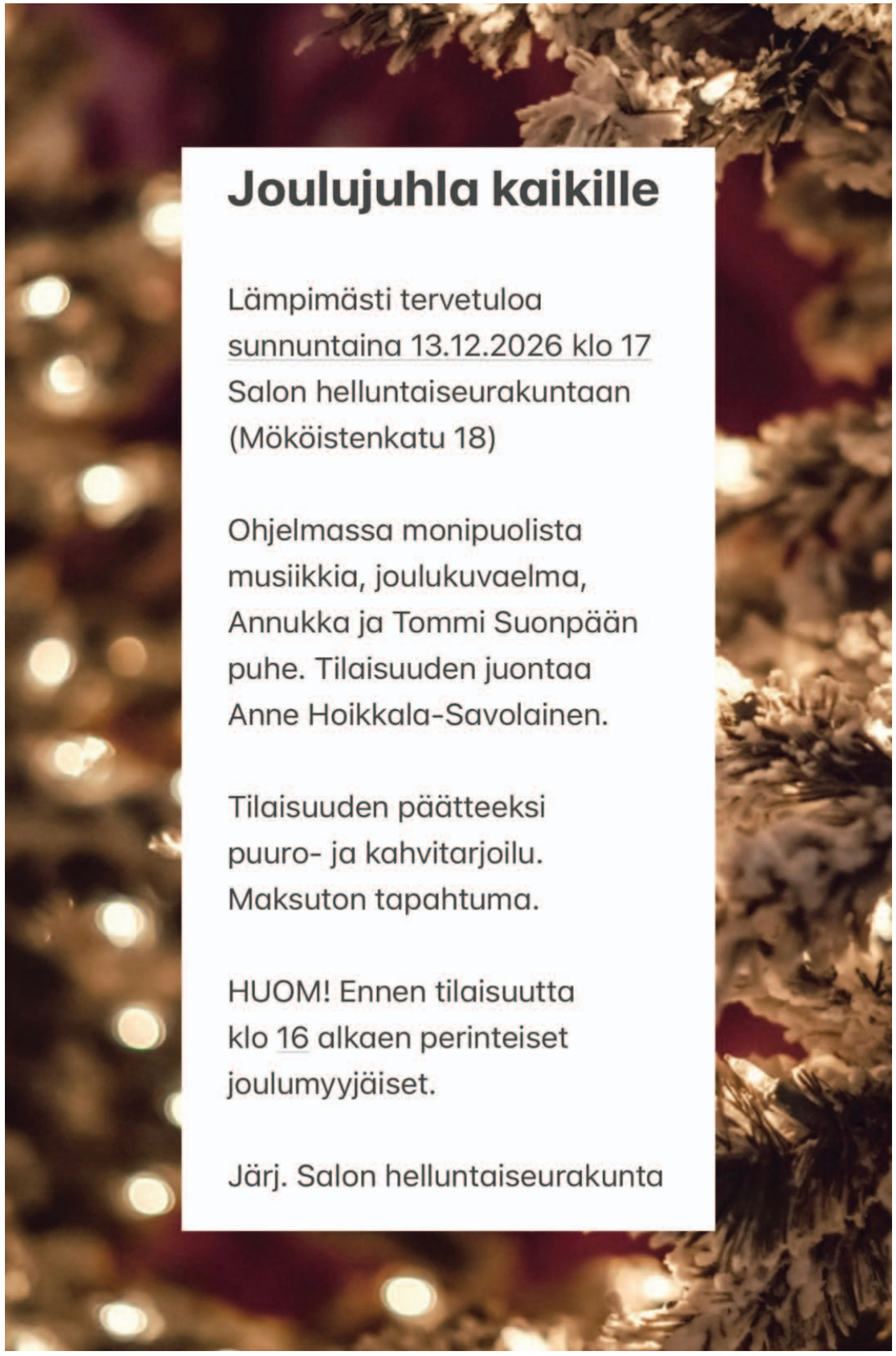

Joulujuhla kaikille

Lämpimästi tervetuloa
sunnuntaina 13.12.2026 klo 17
Salon helluntaiseurakuntaan
(Mökköistenkatu 18)

Ohjelmassa monipuolista
musiikkia, joulukuvaelma,
Annukka ja Tommi Suonpään
puhe. Tilaisuuden juontaa
Anne Hoikkala-Savolainen.

Tilaisuuden päätteeksi
puuro- ja kahvitarjoilu.
Maksuton tapahtuma.

HUOM! Ennen tilaisuutta
klo 16 alkaen perinteiset
joulumyyjäiset.

Järj. Salon helluntaiseurakunta

1917 – 2026

Itsenäisyyspäivän juhla

Sunnuntaina 6.12.2026 klo 14
Salon Helluntaiseurakunta, Mökköistenkatu 18

Puhe lähetyspastori Eero Ketola.
Musiikissa mm. Jippii-kuoro Tähti
sekä Lotta ja Vilma Tammisto.
Juhlakahvit.

Tervetuloa!

Seurakunnan tilit

SALON HELLUNTAIHERÄTYS RY

Seurakunta ja lähetystyö	FI96 2071 1800 0655 81	viite Srk. 2202 Lähetystyö 3308
Rakennustyö	FI43 2071 2000 1501 81	viite 1106
Sosiaalinen työ	FI71 1777 3000 0028 35	viite 6606
Kirjanmyynti	FI64 2071 1800 0321 10	
Nuorisojaosto	FI74 2071 1800 0763 56	
Venäjänkielinen työ	FI36 1135 3000 3193 27	

Lähteen äärellä
Talvi 26-27

Päätoimittaja: Eero Ketola
Toimittajat: Tuula Suominen, Annukka ja Tommi Suonpää
Kuvat: Eero Ketola
Ulkoasu ja paino: Painovirjamo, Salo 2026
61. vuosikerta
ISSN 2737-3002

SEURAKUNTAUUTISIA

Säännölliset tilaisuudet

Jumalanpalvelus sunnuntaisin klo 11. Kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina on ehtoollinen ja asiakokous. Kuukauden kolmas sunnuntai on lähetyspäivä. Yhteyskahvio on kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina.

Rukoustilaisuudet tiistaisin klo 18.30, keskiviikkoisin klo 12, perjantaisin ja sunnuntaisin klo 10. Rukousviikko alkaa kuukauden viimeisenä sunnuntaina jatkuen seuraavan viikon lauantaihin. Tilaisuudet ovat sillä viikolla joka päivä klo 10 ja klo 18.30.

Ruokakassien jako ja hartaus on klo 15 joka toinen torstai seuraavina päivinä: 3.12.,17.12., 7.1.,21.1.,4.2.,18.2.,4.3., 18.3., 1.4. ja 22.4.

Missiokahvila on torstaisin klo 15-18 Helsingintie 14:sta. Seurakuntamme vastuu kuukauden viimeisenä torstaina.

Monikulttuurisuus. Jumalanpalveluksissa klo 11 on tulkkaus englanniksi ja venäjäksi. Sunnuntaisin on klo 15 on venäjänkielinen tilaisuus (ei kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina). Kuukauden viimeisenä sunnuntaina klo 15 International Fellowship.

Lapset ja nuoret

Pyhäkoulu kuukauden 1. ja 3. sunnuntai.

Nuortenilta on perjantaisin klo 19

Toimintatorstait 3.12. ja 17.12.

Lauantai-ilta varkeille, joka toinen lauantai klo 18 Vapaaseurakunnassa osoitteessa Perniöntie 13.

Leirit

Lasten talvileiri 19.- 21.2.

Seniorit

Päiväpiiri joka toinen keskiviikko klo 14.

Israel -rukousillat

- Ke 17.2. klo 18.
- Ke 24.3. klo 18.
- Ke 21.4. klo 18.

Israel-päivä

La 6.2. klo 13 alkaen: Pekka Sartola.

Marttyyrien Ääni

Ke 3.3. klo 18 Korttien askartelu- ja kirjoitusilta.

Tulossa

- Su 6.12. klo 14 Itsenäisyyspäivän juhla. Jippii Kuoro- Tähti.
- To 21.1. klo 18 Kristittyjen yhteinen ilta Vapaaseurakunnassa.
- Su 24.1. klo 11 Jari Gröstrand.
- Su 31.1. klo 11 Mikke Tiainen.
- Su 11.4. klo 11 Heidi Popova ja Svetoslav Popov.

Yhdistyksen vuosikokous

- Su 21.3. klo 12 Salon helluntaiherätys ry:n vuosikokous.

Lisätietoa tilaisuuksistamme saat toimintakalenterista ja seurakuntamme nettisivuilta, sekä pastori Tommi Suonpäältä 040 5423035.

Katso kaikki tilaisuudet osoitteesta salonhelluntaisrk.fi

Lähteen Äärellä -lehti on luettavissa myös seurakuntamme nettisivuilta.